

มุกดา สุวรรณชาติ : 6 ตุลา 19 หลังสิ้นกลิ่นยางใหม่และดาว เลือด กับ 43 ปี ยังค้นหาต่อไป

[มุกดา สุวรรณชาติ](#) วันจันทร์ที่ 7 ตุลาคม พ.ศ.2562

ที่มา	มติชนสุดสัปดาห์ ฉบับวันที่ 4 - 10 ตุลาคม 2562
คอลัมน์	หลักศึลากลางน้ำเขียว
ผู้เขียน	มุกดา สุวรรณชาติ
เผยแพร่	

การดำเนินคดี 6 ตุลา
มีคนถูกจับ 3,226 คน
มีหลักฐานส่งฟ้องได้ 18คน

(ถูกจับเฉพาะในวันที่ 6 ตุลาคม 3,145 คน มีการนำคดี 6 ตุลา เข้าสู่ศาลทหาร ครั้งแรก 5 กันยายน 2520 สืบพยานฝ่ายโจทก์ 200 ปาก ดำเนินการมา 2 รัฐบาล เพราะเดือนตุลาคม 2520 รัฐบาลหอยถูกรัฐประหาร อีกครั้ง โดยกลุ่มทหารเปลือกหอย คราวนี้ พล.อ.เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ขึ้นเป็นนายกฯ เอง)

หลังจากการสังหารหมู่ และจับผู้ชุมนุมไปขัง ต่อมาก็มีการไล่จับแบบกวาดล้างตามมหาวิทยาลัยทุกแห่ง มีการเข้าตรวจค้นทุกจุด ไม่เว้นแม้แต่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ได้ผู้ต้องหาเพิ่มอีกเล็กน้อย รวมทั้งหมด 3,226 คน

ส่วนที่รอดไปได้ ก็หนีเข้าป่าหรือไปต่างประเทศ

คณะรัฐประหารและ CIA ถูกประณามจากนานาชาติว่าอยู่เบื้องหลังการกวาดล้างใหญ่ครั้งนี้ มีการขวางระเบิด 4 ลูกเข้าไปใส่สถานทูตไทย โดยฝ่ายซ้ายอิตาลี ด้วยแรงกดดันต่างๆ จึงมีการให้ประกันผู้ที่ถูกจับกุม

ในเดือนมีนาคม 2520 ได้มีการสรุปสำนวนคดีและส่งปล่อยผู้ต้องหา เนื่องจากหลักฐานไม่พอฟ้อง 3,080 คน (ซึ่งประกันและปล่อยตัวไปแล้ว)

สุดท้ายเห็นสมควรสั่งฟ้อง 18 คนที่อยู่ในคุก คือ

- 1.นายสุธรรม แสงประทุม
- 2.นายอภิรักษ์ บัวชะกักดี
- 3.นายสุรชาติ บำรุงสุข
- 4.นายประพนธ์ วังศิริพิทักษ์
- 5.นายวิโรจน์ ตั้งวาณิชย์
- 6.นายมหินทร์ ตันบุญเพิ่ม
- 7.นายอารมณ พงศ์พงษ์
- 8.นายประยูร อัครบวร
- 9.นางสาวสุชีรา ตันชัยนันท์
- 10.นาย อรรถการ อัมภ์ภากุล
- 11.นายสุชาติ พัทธสรวุฒิ
- 12.นายธงชัย วินิจกุล
- 13.นายคงศักดิ์ อาษาภักดี
- 14.นายสมศักดิ์ เจียมธีรสกุล
- 16.นายโอริสสา ไอยราวัฒน์
- 17.นางสาวเสงี่ยม แจ่มดวง

18. นายเสรี ศิริบุพงษ์

ผู้ที่หลบหนีได้แต่ถูกออกหมายจับและมีการตั้งข้อหาร้ายแรง คือ ผู้นำนักศึกษา และแกนนำพรรคการเมือง จำนวน 32 คน เช่น 1. นายเสกสรรค์ ประเสริฐกุล 2. นายเกรียงกมล เลหาไพโรจน์ 3. นายสงวน นิตยารัมภ์พงศ์ 4. นายธีรยุทธ บุญมี 5. นายพีระพล ตริยะเกษม 6. นายพินิจ จารุสมบัติ 7. นายแหวง โตจิราการ 8. นายสมาน เลือดวงหัด 9. นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์ 10. นายตา เพ็ชรอภิธรรม 11. นายวิรัตน์ คักดีจิระภาพงษ์ 12. นายชীরชัย มฤคพิทักษ์ 13. นายชัชวาล ปทุมวิทย์ 14. นายสวาย อุดมเจริญชัยกิจ 15. นายวิจิตร ศรีสังข์ 16. นายประสาน ลินสวัสดิ์ 17. นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ 18. นายพลากร จิระโสภณ 19. นายบุญส่ง ชเลธร 20. นายก้องเกียรติ คงคา 21. นายจารุพงษ์ ทองสิน 22. นายจาตุรงค์ บุญยรัตนสุนทร ฯลฯ

หลังเหตุการณ์ใหม่ๆ มีการตั้งข้อกล่าวหาให้กับผู้ที่เสียชีวิต บาดเจ็บ และผู้ที่ถูกจับกุมด้วยข้อหาที่ร้ายแรงต่างๆ มีโทษถึงประหารชีวิต และจำคุกตลอดชีวิต

คำบรรยายฟ้องระบอบความผิด ตั้งแต่วันที่ 6 ธันวาคม 2516 – 6 ตุลาคม 2519 แสดงว่าชนชั้นปกครอง หลัง 14 ตุลาคม 2516 ยอมรับให้นักศึกษาเป็นวีรชนอยู่ไม่ถึง 3 เดือน ก็มองว่าแกนนำกลุ่มนี้เป็นคอมมิวนิสต์ เมื่อเสร็จศึกกำจัด 2 จอมพลได้ จึงกวาดล้างครั้งใหญ่ แบบที่เรียกว่า ตามจับ ตามฆ่า ล่าถึงบ้าน พวกที่หนีเข้าป่า ไม่เสียเปรียบ เพราะมีปืนพอสู้ได้ (ตอนนั้นเกิดสงครามจรยุทธ์เกือบทุกภาค แค่เดือนเมษายน 2520 ต้องทำพิธีศพเจ้าหน้าที่ถึง 553 คน พวกที่อยู่ในป่าไม่มีตัวเลขว่าเสียหายเท่าไร ในทางยุทธศาสตร์คือ สงครามกำลังขยายอย่างรวดเร็ว)

พวกที่จะสู้ข้อกล่าวหาในศาลทหาร มีทีมกฎหมายและทนายช่วย

โดยใช้ความจริงมาสู้ ยึดปากพยาน โจทก์ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่รัฐ
เปิดโปงความจริงต่อหน้าประชาชน และตัวแทนทูตจากนานาชาติ

เรามาดูคำให้การของพยานปากที่ 10 ที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และ
ฝ่ายที่ถูกลงโทษ ต่อ

พยานปากสุดท้ายได้ให้การว่า

“ขึ้นไปบนพิพิธภัณฑสถานแล้วกลับลงมาโดยไม่มีการยิง
เข้าไปภายในมหาวิทยาลัย”

ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เดินทางไปก็ได้รับคำสั่งไประงับเหตุด้วย
การกันไม่ให้ประชาชนเข้าไปในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แต่
พยานยอมรับว่า การที่พยานนำกำลังบุกเข้าไปนั้น เป็นการกระทำ
ที่ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา แต่ก็ไม่ได้ถูกตั้งกรรมการสอบสวนแต่
อย่างไร

พยานให้การต่อไปว่า กำลังเจ้าหน้าที่ที่ไปอยู่ในเหตุการณ์มี
ประมาณ 200 คน

ส่วนเหตุการณ์ที่นักศึกษาที่ถูกจับถูกบังคับให้ถอดเสื้อรวมทั้ง
นักศึกษาหญิงด้วย เหตุการณ์ทารุณนักศึกษา เช่น การทุบตีจน
ตาย จับแขวนคอที่ต้นมะขามสนามหลวง พยานไม่เห็น แต่ทราบ
จากหนังสือพิมพ์

พร้อมเปิดเผยความรู้สึกว่า หากเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นจริง นับ
เป็นการกระทำที่โหดร้ายทารุณ

กรณีที่มีข่าวว่าจับผู้ต้องหาที่เป็นชาวญวนและพวกรุ่นชุน พยาน
ปฏิเสธว่าไม่พบตามคำกล่าวอ้างแต่อย่างใด (แสดงว่ายิ่งเสรีก็
ออกจากพื้นที่)

คำให้การของผู้รอดชีวิตจากการช่มยิง

1. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงคือ หน่วยที่ลอบยิง ช่มอยู่ที่ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติจริง จึงมองเห็นนักศึกษาอยู่ที่ถนนบริเวณ หอใหญ่จริง มีโต๊ะไม้เป็นที่กำบังจริง เราก็มองเห็นพวกเขา

2. บริเวณหน้าประตูหอใหญ่ยังไม่มีเหตุการณ์รุนแรง ยังไม่มีใคร บุกเข้ามา หน่วย รปภ.ยังนั่งคุยกันทั้ง 2 หน่วย บางคนยืน บางคนนั่ง กำลังเจ้าหน้าที่ที่ช่มอยู่ในพิพิธภัณฑสถานเมื่อหลายนาทีก่อนก็ยัง ยืนหรือนั่งตามปกติ แต่อยู่ดีๆ ก็มีเสียงปืนดังขึ้น รปภ.ก็ล้มลง

เมื่อมีการค้นคว้าว้าสืบสวน กรณีนี้จึงมีวัดระยะจากจุดที่เห็นคนช่มยิง มายังเป้าหมายทั้งสองแนว ได้ประมาณ 30-40 กว่าเมตร ขึ้นอยู่กับว่าใครจะยืนอยู่ตรงไหน

3. มีคนช่วย ด้วยการยิงเตือน

หลังจากใช้เวลาค้นหา หน่วยที่ใช้อาวุธปืนยิงว่าเป็นใครและเห็น ชนิดของอาวุธซึ่งเป็น HK 33 พวกเราซึ่งเคยผ่านการใช้อาวุธ ช่วงที่หลบหนีเข้าป่าและกลับมาย้อนดูเหตุการณ์ก็พบว่าระยะยิง จากชั้น 2 พิพิธภัณฑสถานถึงกลุ่ม รปภ.แถวที่ 1 น่าจะอยู่ที่ระยะไม่เกิน 35 เมตร แถวที่ 2 น่าจะอยู่ที่ระยะ 42 เมตร ผู้ใช้อาวุธมาจาก หน่วย SWAT ฝึกมาเป็นอย่างดีใช้ปืนไรเฟิลอัตโนมัติ HK 33 สามารถตั้งแนวยิงได้ถนัด เป็นไปไม่ได้ที่จะยิงผิดห่างจากหัวเราไป ถึง 1 เมตร ขนาดพวกเราซึ่งฝึกไม่เท่าไรยังสามารถยิงถูกเป้าระยะ นี้ไม่ออกนอก 1 ตารางฟุตแน่

ดังนั้น จึงเห็นว่าคนยิงชุดแรกมีหลายคน ตั้งใจยิง รปภ.แถวแรก ร่วงทันที อาจบาดเจ็บบางคนและเสียชีวิตบางคน พวกเขาล้มลง ในขณะที่เหนือแนวที่สอง ปืนอีกกระบอก ยิงไปไม้ขาดกระจุย จึงรู้ว่าถูกยิงแล้ว เรารีบหมอบขณะที่เห็นภาพแถวแรกล้มลง จากนั้น

กระสุนชุดที่ 2-20 ก็ยิงเข้าไปจนไม่อาจนับได้ว่าจำนวนเท่าใด แต่รู้ว่าหลายร้อยนัด มีความมุ่งหมายสังหาร ถ้าตายหมดก็ไม่มีใครเป็นพยาน แต่มีคนรอดตาย 4-5 คน

ผมไม่รู้ว่าคนที่ยิงตัดใบไม้เหนือหัวผม ตั้งใจยิงเตือนหรือมือสั้นหรือเป็นยอดฝีมือ แต่ถ้าต่ำลงมาอีก 1 เมตร พวกเรา 3-4 คน กระจุยแน่ สุดท้ายไม่ว่าจะเป็นเพราะอะไรก็ต้องแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

วิเคราะห์

1. "ขึ้นไปบนพิพิธภัณฑสถานแล้วกลับลงมาโดยไม่มีการยิงเข้าไปภายในมหาวิทยาลัย"

ซึ่งขัดกับคำให้การของหน่วย รปภ.ที่รอดชีวิตมาและสภาพศพที่นอนตายอยู่บริเวณถนนและด้านข้างหอประชุมใหญ่ ในคดีนี้ไม่มีการพิสูจน์วิถีกระสุน รายละเอียดของคำให้การจากเจ้าหน้าที่บอกว่า ระยะที่นักศึกษาตั้งที่กำบังอยู่ห่างจากพิพิธภัณฑสถาน 100-200 เมตรก็ไม่เป็นความจริง เพราะระยะจริงคือ 30 กว่า-50 เมตร

เป็นไปได้ว่าคนระดับผู้บังคับกองร้อยจะกลับลงมาข้างล่างและปล่อยให้ลูกน้องกว่าอีก 20 คน ยิงสังหารนักศึกษาที่เป็น รปภ. โดยไม่มีใครสั่งหรือใครรู้ใครเห็น ที่สำคัญในเวลา 7 โมงเช้า มีพยานคนอื่นได้พบเห็นผู้บังคับบัญชาระดับพลตำรวจโทสองคนอยู่ในบริเวณพิพิธภัณฑสถานคนที่ตัดสินใจภาคสนาม มียศสูงขนาดนี้ คนยิ่งจึงมั่นใจ กล้ายิง การขึ้นลงครั้งนี้ น่าจะเป็นการไปรับคำสั่งที่ไม่กล้าสั่งทางวิทยุสื่อสาร

คำถามคือ ใครเป็นคนสั่งการให้ยิงนักศึกษาเหล่านั้น เพราะสถานการณ์ข้างหน้ายังไม่มีความรุนแรงใดๆ ไม่ได้มีการปะทะกัน งานแบบนี้ต้องมีคำสั่งพิเศษ

2. การยิงทำลายหน่วยรักษาความปลอดภัย ก็เพื่อเปิดทางให้หน่วยอื่นบุกเข้าไปในธรรมศาสตร์ คือจุดเปลี่ยนของสถานการณ์ที่ทำให้เกิดการสังหารโหดอย่างนองเลือดกลางเมือง ถ้าหากฝ่ายตำรวจไม่ต้องการให้เกิดเรื่องแบบนั้น ก็สามารถหลีกเลี่ยงได้ เพราะฝ่ายนักศึกษาได้ตรึงกำลังตั้งแต่ช่วงกลางคืนจนถึงเช้า โดยไม่มีการปะทะกัน ทั้งยังเตรียมสลายการชุมนุมและมอบตัวอยู่แล้ว

ถ้ารัฐบาลส่งกำลังตำรวจมาและปฏิบัติการเหมือนเมื่อครั้งการประท้วงจอมพลประภาสในบ่ายวันที่ 22 สิงหาคม 2519 โดยปิดล้อมมหาวิทยาลัยและให้นักศึกษาเดินออกทางประตูท่าพระจันทร์ทั้งหมด เรื่องร้ายแรงก็จะไม่เกิดขึ้น

3. แต่การกระทำที่เกิดขึ้นวันนั้น เห็นชัดว่าเป็นเจตนาต้องการให้เกิดเรื่องเพื่อสร้างสถานการณ์รัฐประหารนั่นเอง ฝ่ายที่วางแผนหวังว่าจะเกิดเรื่องแล้วควบคุมได้ แต่การปลุกระดมทำไว้แรงเกินไป คุมไม่ได้ ผลเลวร้ายจึงออกมาประจักษ์ประจานคณะปฏิรูปฯ ที่กลางสนามหลวง จนเกิดกระแสต่อต้านทั่วโลก

บันทึกของศาสตราจารย์ ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เขียนเมื่อวันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ.2519 เกี่ยวกับเหตุการณ์ 6 ตุลา ท่อนหนึ่งได้เขียนว่า...

มีพยานหลักฐานแสดงว่าผู้ที่ต้องการจะทำการรัฐประหารนั้นมีอยู่อย่างน้อย 2 ฝ่าย ฝ่ายที่กระทำรัฐประหารเมื่อเวลา 18 น. วันที่ 6 ตุลาคม กระทำเสียก่อน เพื่อต้องการมิให้ฝ่ายอื่นๆ กระทำได้ ข้อนี้ อาจจะเป็นจริง

เพราะปรากฏว่า พล.อ.ฉัตร หิรัญศิริ นักทำรัฐประหารถูกปลด และไปบวชอาศัยกาสาหวัดอยู่ทีวัดบวรนิเวศฯ เช่นเดียวกับ จอมพลถนอม พล.ต.ท.วิฑูร ยะสวัสดิ์ ก็รีบรับคำสั่งไปประจำตำแหน่งพลเรือนที่ประเทศญี่ปุ่น

การนิรโทษกรรม

ที่เร็วที่สุดในโลก 24 ชม.จบ

เพื่อให้เลิกค้นหาความจริง

และไม่ให้คนยิง คนสั่ง มีความผิด

ยิ่งสืบพยานมากไปเท่าใด แทนที่ฝ่ายนักศึกษาก็จะเปลืองพลัง กลับกลายเป็นความจริงถูกเปิดเผยมากขึ้น ใครมาจากหน่วยไหน ใช้อาวุธอะไร มาล้อมฆ่านักศึกษา ถ้าได้สืบพยานต่อ ความจริงจะต้องถูกเปิดเผยออกมาแน่ ว่าคนสั่งแต่ละชั้นเป็นใคร และจะต้องถูกดำเนินคดี

พ.ร.บ.นิรโทษกรรม 6 ตุลาคม ผ่านสภา 3 วาระรวด ในวันเดียว

14 กันยายน กำลังสืบพยานที่ศาลถึงจุดสำคัญ นอกศาล รัฐบาลก็แก้เกม 15 กันยายน 2521 พล.อ.เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ นายกรัฐมนตรีก็ได้นำร่าง พ.ร.บ.นิรโทษกรรม คดี 6 ตุลาคม 2519 เข้าสู่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติ

โดยอ้างว่าการพิจารณาคดี 6 ตุลายืดเยื้อ กลัวว่าจำเลยจะเสียชีวิตในการศึกษา และการชุมนุมดังกล่าว เกิดจากความไม่เข้าใจเพราะเขาวัววัยและขาดประสบการณ์ รัฐบาลนี้ประสงค์จะให้เกิดความสามัคคี จึงสมควรให้อภัย เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ที่ถูกดำเนินคดีและผู้ที่ยลบนึกกลับมาช่วยทำคุณประโยชน์ให้กับประเทศชาติต่อไป

ผลการลงมติวาระที่ 1 รับหลักการ 208 ไม่รับหลักการ 1 ไม่ออกเสียง 58 การแปรญัตติในวาระที่ 2 ใช้เวลาแก้ไขถ้อยคำเพียงแค่ 10 นาที แล้วก็ลงมติในวาระที่ 3 ด้วยคะแนน 180 ต่อ 1 นอกนั้นไม่ออกเสียง

ในค่ำวันที่ 15 พล.อ.เกรียงศักดิ์ก็บินไปยังพระตำหนักทักษิณราช

นิเวศน์ ทูลเกล้าฯ ถวายให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ทรงลงพระปรมาภิไธย พ.ร.บ.นิรโทษกรรม พล.อ.เกรียงศักดิ์ ให้สัมภาษณ์ถึงกรณี 6 ตุลาคม 2519 ว่า...

“ความผิดความถูกนั้นก็ไม่ว่าใครผิด แต่อย่าไปนึกถึงดีกว่า เพราะยังกำลัง ทุกคนอาจผิดก็ได้ในวันนั้น ศาลยังไม่ได้ตัดสิน แต่ทุกคนเห็นแล้วว่า การกระทำที่เกิดขึ้นนั้นเป็นการกระทำต่อบ้านเมือง และการนิรโทษกรรมก็หมายถึงเลิกกันหมด ทั้งคนในป่า ทั้งประชาชน ทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ทำตามกฎหมายบ้านเมือง...”

16 กันยายน 2521 ผู้ต้องหาที่ได้รับนิรโทษกรรมก็ได้รับการปล่อยตัวให้เป็นอิสระ

ความจริงถูกฝังไว้กับความจำของแต่ละคน

ทำไมจึงเกิดเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519

ในวันที่ 6 ตุลาคม มีการสังหารหมู่กลางเมืองและการรัฐประหาร 2 เหตุการณ์นี้เกี่ยวข้องกัน การก่อเรื่องสังหารหมู่ในตอนเช้าเพื่อที่จะทำให้เกิดความวุ่นวาย เป็นข้ออ้างในการรัฐประหารในตอนเย็น สาเหตุนั้นมีหลายข้อ

1. สถานการณ์การเมืองระหว่างประเทศ

สงครามเวียดนามยุติลง เวียดนามเหนือเป็นฝ่ายได้รับชัยชนะ อเมริกาต้องถอนกำลังกลับประเทศและถอนกองทัพออกจากประเทศไทย ประเทศรอบบ้านของไทยคือเวียดนาม กัมพูชา และลาว ที่ว่าตกอยู่ในมือของฝ่ายคอมมิวนิสต์ ทฤษฎีโดมิโนที่ว่าประเทศข้างเคียงจะเปลี่ยนเป็นคอมมิวนิสต์ด้วย ทำให้เกิดความหวาดกลัว ในหมู่ชนชั้นนำ

ดังนั้น จึงมองว่า พรรคการเมืองที่มีแนวสังคมนิยม เช่น พรรค

สังคมนิยมแห่งประเทศไทย พรรคแนวร่วมสังคมนิยม พรรคพลังใหม่ รวมทั้งขบวนการนักศึกษาถูกหมายหัวว่าเป็นแนวร่วมกับคอมมิวนิสต์ ดังนั้น จึงต้องทำลายล้าง ใช้วิธีลอบสังหารผู้นำกรรมกรชาวนา แม้แต่เลขาฯ พรรคสังคมนิยม ดร.บุญสนอง บุญโยทยาน

จนมาถึงการขว้างระเบิดใส่ขบวนนักศึกษาที่เดินขบวนต่อต้านฐานทัพอเมริกา มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บหลายคนที่หน้าสยามสแควร์

เหล่านี้เป็นปรากฏการณ์ต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2518 จนถึงวันที่ 6 ตุลาคม 2519 เป็นจุดระเบิด แตกหัก พี่ฝ่ายขวาตัดสินใจกวาดล้างฝ่ายซ้ายที่อยู่ในเมืองทั้งหมด

ในยุคนั้นมีคำกล่าวถึงฝ่ายขวาว่าเป็นนายทุน ขุนศึก คักดินา และจักรวรรดินิยม อเมริกา

ความหวาดกลัวของคนกลุ่มนี้ทำให้เกิดการสังหารหมู่และการรัฐประหารขึ้น เพื่อปกป้องฐานะทางชนชั้น ทรัพย์สินและอำนาจของชนชั้นนำในประเทศไทย

สำหรับอเมริกา ไทยยังมีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ที่เป็นแนวป้องกันหลักในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ไม่ให้เปลี่ยนเป็นประเทศคอมมิวนิสต์ ดังนั้น อเมริกาจะต้องสนับสนุนรัฐบาลที่เป็นฝ่ายขวาเอาไวให้ได้

2. การชิงอำนาจ

เพื่อเติมช่องว่างของอำนาจทางการเมืองในประเทศไทยที่เกิดจากการล้มระบอบการปกครองแบบเผด็จการของจอมพลถนอม-จอมพลประภาสในเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 เพราะหลังจาก

เหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 ยังไม่มีกลุ่มใดขึ้นมาอำนาจอย่างแท้จริง

มีกลุ่มคนซึ่งไม่มีกำลังก้าวเข้ามาแย่งชิงตามระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นเพียงเริ่มต้นและพรรคการเมืองยังไม่เข้มแข็ง

การชิงอำนาจทางทหาร โดยเฉพาะในตำแหน่ง ผบ.ทบ. จึงเป็นที่หมายตาและต่อสู้กันมาก ในหมู่ผู้นำทหาร

3. ผลประโยชน์ของอเมริกาเป็นเรื่องสำคัญ

เหตุผลที่สำคัญทางเศรษฐกิจอีกอันหนึ่งก็คือ บริษัทของอเมริกายังต้องการกอบโกยทรัพยากรคือแร่ดีบุกของไทย ซึ่งในขณะนั้นคนไทยและรัฐบาลยังไม่รู้ว่า เมื่อถลุงเอาแร่ดีบุกไปใช้ก็จะเหลือขี้ตะกั่ว ซึ่งมีแร่โมนาไซต์และแทนทาลัมอยู่ บริษัทไทยชาโก้ของอเมริกามาผูกขาดซื้อแต่ผู้เดียวมานานมากแล้ว

แร่โมนาไซต์เมื่อนำไปสกัดจะได้ทอเรียมซึ่งเป็นสารที่มีกัมมันตภาพรังสีใช้ใน โรงไฟฟ้านิวเคลียร์ ทอเรียม 1 ตัน ใช้งานได้เท่ากับถ่านหิน 3 ล้านตัน

ส่วนแทนทาลัมเมื่อนำไปสกัดได้แทนทาลัมจะใช้ทำเป็นชิ้นส่วนของ “ไมโครชิพ” และใช้เคลือบทำหัวจรวดยานอวกาศเพราะทนความร้อนได้สูงเป็นยุทธภัณฑ์ แร่ดีบุกของไทยนี้มีปริมาณเนื้อแร่แทนทาลัมมากที่สุดในโลกประมาณร้อยละ 27 ของแทนทาลัมในโลก

ขี้ตะกั่วถูกทำเป็นถนนบ้าง ทิ้งไปบ้าง แล้วก็มีผู้นำไปขายให้บริษัทผูกขาดของอเมริกาชื่อ ไทยชาร์โก้ ซึ่งรับซื้อในราคาถูกตั้งแต่ปี 2506 และไม่ยอมบอกชาวบ้านว่าเอาไปทำอะไร

หลัง 14 ตุลาคม 2516 เกิดการเคลื่อนไหวเพื่อปกป้องทรัพยากร

ของกลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติ ทั้งนักศึกษาและประชาชน สุดท้ายก็เห็นว่า การให้สัมปทานกับบริษัทเหมืองแร่ของอเมริกาเป็นการเสียเปรียบมาก จึงมีการเสนอยกเลิกสัมปทาน เกิดการต่อสู้กันอย่างหนัก นักอนุรักษ์เสียชีวิตไปหลายคน

ผู้ว่าราชการจังหวัดพังงา ดร.ธวัช มกรพงศ์ เสนอให้ยกเลิกสัมปทานของบริษัทอเมริกา และมายกเลิกในเดือนมีนาคม 2518

แม้ทูตอเมริกาจะทำหนังสือทบทวนแจ้งว่าเรื่องนี้จะทำให้เป็นอุปสรรคขัดขวางความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศ

แต่ภายหลังไม่นาน เหม โก้กี้ แฝงตัวเข้ามาในรูปของการรับจ้างชุดให้กับองค์การเหมืองแร่ในทะเล เพราะไทยไม่มีเรือชุดแร่ ขณะนั้นตีบุกในอ่าวพังงายังมีอยู่อีกมาก แต่อยู่ในทะเลส่วนใหญ

หลังการรัฐประหาร 6 ตุลาคม 2519 เพียง 2 เดือนกว่า บริษัทอเมริกาก็แอบต่อสัญญา 5 ปี และกวาดทรัพยากรออกไปจนเกลี้ยง ไม่มีใครรู้ว่ามูลค่าของตีบุก แทนทาไลท์ โมนาไซต์ จริงๆ แล้วคิดเป็นเงินได้กี่แสนล้าน ในยุคนั้น

แต่ไทยได้ผลประโยชน์เพียง 1.25 เปอร์เซ็นต์จากการทำสัญญาแบบเสียค่า โกงทันที

2524 ไทยมาตื่นตัวเรื่องแท่นทาลัมหลังจากไม่มีขี้น้ำมันขายแล้ว ต้องไปขุดถนน สวน พื้นบ้าน เพื่อเอาขี้น้ำมันซึ่งถมไว้ ขายให้บริษัทแท่นทาลัมจนเกิดเรื่องเกิดราว เผาโรงงานกัน ซึ่งเป็นเหตุการณ์หลังรัฐประหารประมาณ 10 ปี เมื่อทรัพยากรหมดเกลี้ยงไปจากประเทศไทยแล้ว

มีคนกล่าวว่า เบื้องหลังการต่อสู้ที่โหดเหี้ยม เบื้องหลังการสังหารหมู่ประชาชน มักจะมีผลประโยชน์ขนาดใหญ่ซ่อนอยู่ ไม่มีใคร

ลงทุนทำรัฐประหารหรือฆ่าคน โดยไม่ได้ผลตอบแทน การกวาด
ทรัพย์สินในครั้งหลัง ทางบริษัทอเมริกาไม่ได้ถูกรื้อใน
ประเทศไทยด้วยซ้ำ จนเร่อกไปถลุงที่ต่างประเทศเกือบทั้งหมด

กลุ่มที่ต่อต้านสัมปทานบริษัทอเมริกาก็คือกลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติ
นักศึกษาของทุกสถาบันในประเทศไทย นี่คือนักหัวหอกที่เข้มแข็ง
ที่สุด

นี่แหละคือคำตอบว่าทำไมพวกเขาต้องถูกฆ่า เช่นเดียวกับที่ชิลี ก็
เพราะเหมืองทองแดง ประธานาธิบดีอัลเลนเด ก็ถูกรัฐประหารและ
ฆ่าทิ้งในปี 2516

กรณี 6 ตุลา กลุ่มนายทุน ขุนศึก คักดินา ถูกหลอกทำงานให้คน
ฉลาดแกมโกง โดยได้ผลประโยชน์เหมือนเศษอาหารเล็กๆ จะเรียก
ว่ากระดูกยังไม่ได้เลย แต่เสียประวัติ เสียเกียรติ จนเดี๋ยวนี้ เรายัง
ยังหาผู้ประกาศตัวเป็นวีรชน หรือผู้รับผิดชอบของพวกเขาจัดไม่
ได้เลย